

Prof. dr hab. Jerzy Majkowski

Jerzy Majkowski, ur. 1928, Bogate. 1947-1952 – studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego i Akademii Medycznej w Warszawie, dyplom lekarski – 1952 r. Specjalista II stopnia z neurologii, 1957; dr n.med. 1958; dr hab. n. med. – 1964; 1976 r. – profesor nadzwyczajny n. medycznych, 1993 r. – profesor zwyczajny.

Działalność akademicka, Akademia Medyczna, Warszawa

1974 – pełnomocnik rektora ds. organizacji Wydziału Lekarskiego II; 1975- 1978 – dziekan Wydziału Lekarskiego II; 1961-1974 – opiekun Koła Naukowego Studentów przy Katedrze Neurologii; 1969-1978 – członek komisji rektorskich; członek Senatu.

Działalność zawodowa

Klinika Neurologii A.M. w Warszawie – 1952-1974 r. 1952-1973 – kierownik Pracowni EEG i Neurofizjologii Kliniki Neurologii, od 1973-1990 – kierownik Pracowni Neurologii Doświadczalnej CSK AM w Warszawie. 1974-1979 – kierownik Oddziału Neurologii Ośrodka Naukowo-Dydaktycznego A.M. w Warszawie.

1979-1986 – kierownik Dep. of Clinical and Experimental Neurophysiology, New York State Institute For Basic Research in Developmental Disabilities, oraz wizytujący profesor w New York University, Medical Center.

1987-1998 – organizator i kierownik Kliniki Neurologii i Epileptologii CMKP w Warszawie.

W 1992 r. – członek prezydium Zespołu ds. Specjalizacji z Neurologii w MZiOS, 1995-1998 – Konsultant Regionalny Neurologii. Od 1993 r. – nadal, Centrum Diagnostyki i Terapii Padaczki, Fundacja Epileptologii – działalność dydaktyczna, naukowa i usługowa.

Szkolenia zagraniczne i działalność naukowa

1954 – Klinika Neurologii Uniwersytetu Karola w Pradze,

1958 – National Hospital Queen Square, Londyn; Burden Institute of Neurology, Bristol; Klinika Neurologii Uniwersytetu we Freiburgu.

1959-1960 – stypendysta Fundacji Rockefellera, Montreal Neurological Institute, Canada.

1964-1966 Brain Research Laboratories, New York Medical College oraz Division of Biology, California Institute of Technology, Pasadena.

1979-1986 – Dep. of Clinical and Experimental Neurophysiology, kierownik, New York State Institute for Basic Research in Developmental Disabilities (NYSI).

W latach 1991-1998 współpraca naukowa z prof. F. Angeleri, Dep. of Neurology University of Ancona, dot. koncepcji epileptogenez w urazach mózgu u ludzi.

1992- 1998 współpraca z prof. W.Fröscherem, Dep. of Neurology and Epileptology, Ulm University, Weissenau, dot. napadów rzekompadaczkowych.

Główne kierunki badań

Koncentrują się wokół 2 problemów: 1. elektrofizjologiczne mechanizmy procesu uczenia się i pamięci (modele zwierzęce, metody klasyczne i behawioralne) 2. epileptogeneza padaczki doświadczalnej (modele glinu i kindlingu) oraz oceny nowych leków p/padaczkowych w modelach zwierzęcych i w klinice II i III faza.

W oparciu o badania własne sformułowano następujące hipotezy: 1. U podstaw epileptogenezy leżą mechanizmy neuroplastyczności – właściwe procesowi uczenia i zapamiętywania. 2. Bioelektryczne wyładowania ogniska padaczkowego modyfikują czynność innych neuronów i prowadzą do zaburzeń funkcji poznawczych i/lub zaburzeń psychotycznych. 3. Prospektywne badania skutków urazów mózgu u ludzi pozwoliły wysunąć hipotezę ochronnej roli glaju w rozwoju epileptogenezy wywołanej jonami żelaza z uwolnionej hemoglobiny z wynaczynionych krwinek. 4. Badania elektrofizjologiczne wpływu uszkodzeń tworzącego siatkowego pnia mózgu i struktur swoiście czuciowych (drogi słuchowe) na proces uczenia u zwierząt wykazały, że w tzw. nieswoistym wstępującym układzie siatkowatym pnia

mózgu istnieją drogi względnie swoiste (paraswoiste), które biorą udział w procesie uczenia się.

Działalność dydaktyczna

1952-1979 – Szkolenie studentów neurologii IV i V roku Wydziału Lekarskiego; 1979-1986 – wykłady dla lekarzy, psychologów i pracowników socjalnych z zakresu padaczki i elektrodiagnostyki w ramach kształcenia zawodowego, organizowanych przez Departament Zdrowia Stanu Nowy Jork i przez NYSI. 1987-1998 – prowadzenie wykładów dla lekarzy z zakresu epileptologii i elektrofizjologii mózgu w ramach CMKP. Nauczyciel epileptologii z certyfikatem EUREPA.

Działalność w towarzystwach naukowych

Od 1954 r. członek Polskiego Towarzystwa Neurologicznego. 1975- współorganizator i w 1976-1980 – pierwszy prezes Polskiego Towarzystwa Elektroencefalografii i Neurofizjologii Klinicznej (PTEiNK); w 1980-1997 – członek Zarządu Głównego PTENK. 1976-1989 – delegat PTENK do International Federation of Clinical Neurophysiology (IFCN); 1990-1993 – członek Zarządu Głównego IFCN (Member-at-Large-for EEG).

W latach 1976-1990 r. członek Committee of Awards, Committee for IFCN Constitution, Committee of Education, członek Rady IFCN.

1967-1975 – sekretarz a w 1976-2002 – prezes Oddziału Polskiego Międzynarodowej Ligi Przeciwpadaczkowej, przekształconego w 2002 r w Polskie Towarzystwo Epileptologii (PTE), 2002-2005 – ustępujący prezes.

Działalność w International League Against Epilepsy (ILAE): 1990-2002 członek Commission on Classification and Terminology; Commission for European Affairs; Commission on Therapeutic Strategies i przewodniczący Subcommittee on Polytherapy and Drug Interactions. 1999 – 2002 – członek European Concerted Action and Research in Epilepsy.

1979 r. – American Epilepsy Association; 1980 – The New York University-Bellevue Psychiatric Society; 1982 – The New York Academy of Sciences; 1991-1996 – przewodniczący Epilepsy Section of South East European Society for Neurology and Psychiatry. 1997-2000 – członek Grupy Zadaniowej w European Federation of Neurological Societies (EFNS) – Europejskie Standardy (padaczka). 1975 r. – członek International Brain Research Organization. W latach 1967-1981 – przewodniczący Komisji Neurofizjologii Klinicznej i EEG PAN; 1967-1978 – sekretarz, następnie przewodniczący Komisji Padaczki Komitetu Nauk Neurologicznych PAN. 1972-1979 – członek Komitetu Nauk Neurologicznych PAN. 1990 – nadal, członek, wiceprezes, członek prezydium Rady Towarzystw Naukowych przy Prezydium PAN. W 1993-2006 – członek prezydium i przewodniczący Rady Głównej Zrzeszenia a Polskich Towarzystw Medycznych. 1994 – członek Kapituły Medalu „Gloria Medicinae” Polskiego Towarzystwa Lekarskiego. 2000 – członek, 2005 – (nadal) prezes Wydziału V Nauk Medycznych TNW. 2007 r. – organizator Federacji Polskich Towarzystw Medycznych i pierwszy prezes FPTM od 2008 r. 1997 do 2002 r. współorganizator i członek Zarządu European Epilepsy Academy (EUREPA); 2002-2005 – członek Naukowej Rady Doradczej EUREPA; 1997-2004 – członek zespołu ds.

Upowszechniania Nauki i Informacji Naukowej KBN.

Członek honorowy 6 towarzystw – głównie zagranicznych.

Działalność redakcyjna

1969-1979 – redaktor naczelny Kwart. Akademii Med. w Warszawie; 1993 – założyciel i redaktor naczelny kwartalnika Epileptologia (od 2013 – Journal of Epileptology); od 2001 – kwartalnika EPI (dla pacjentów), oba pisma wydawane przez Fundację Epileptologii.

1977-1979 – konsultant „Science”. Od 1992 – członek Zespołu Redakcji – Clinical Neuroscience (Budapeszt); 1979-1982 – członek Zespołu Redakcji Epilepsia, ILAE; 1990-1993 – członek Redakcji Electroencephalography and Clinical Neurophysiology, IFCN; 1992-2002 – członek Rady Redakcji Epilepsie Blätter, Niemcy; 1994-2002 – European J. of Neurology (EFNS).

Publikacje

Jest autorem około 500 publikacji w czasopismach krajowych i zagranicznych, oraz autorem lub

redaktorem 14 książek poświęconych m.in. zagadnieniom padaczki, elektroencefalografii, neurofizjologii klinicznej.

Nagrody i odznaczenia: liczne nagrody naukowe i dydaktyczne indywidualne i zespołowe Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej, Sekretarza Rady Naukowej PAN, PTN i rektorskie; medal „Gloria Medicinae” PTL; medal Komisji Edukacji Narodowej oraz odznaczenie Ambasador of Epilepsy, International Bureau for Epilepsy; Krzyż Walecznych, Krzyż AK, Warszawski Krzyż Powstańczy, Krzyż z Mieczem Orderu Krzyża Niepodległości, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i inne. Od 2003 r. prezes Środowiska Żołnierzy Batalionów AK „Gustawa” i „Harnasia” ŚZŻAK. Członek Związku Powstańców Warszawy.

PTKM - komunikacjamedyczna.pl

© Polskie Towarzystwo Komunikacji Medycznej